

Zagreb, 20.05.2021.

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
STALNA SLUŽBA U KARLOVCU

Posl. broj: St-868/2019

Stečajni vjerovnik: **INA – INDUSTRIJA NAFTE d.d., Zagreb**, Avenija Većeslava Holjevca 10, OIB: 27759560625, kojeg zastupaju punomoćnici Tomislav Orehovec, Irena Vinter Gregorić, Krešimir Kiš, Martina Šimunović Lepoša, Ksenija Grejić Dolenec, odvjetnici u odvjetničkom društvu Orehovec, Vinter, Kiš, Šimunović d.o.o., Zagreb, Smičiklasova 18

Stečajni dužnik: **EKO MEDIA d.o.o. – u stečaju, Zagreb**, Vrhovčev vijenac 44, OIB: 54040058240, zastupana po stečajnom upravitelju Berislavu Maksimoviću

2x

Stečajni vjerovnik dostavlja naslovnom Sudu sljedeći

P O D N E S A K

Nastavno na dostavljeno Izvješće i podneske stečajnog upravitelja, stečajni vjerovnik očituje se kako slijedi:

- I U svojem podnesku od dana 06. svibnja 2021. godine stečajni upravitelj navodi kako će (cit) „*predvidivi troškovi parničnog postupka biti osigurani iz vrijednosti imovine oglasnih površina – reklamnih vitrina tipa City Light i Billboard stečajnog dužnika i uspjela u samoj parnici*“. Dakle, stečajni upravitelj osigurava sredstva oglasnim površinama čiju vrijednost tek predlaže procijeniti te sredstva za parnicu osigurava navodnim budućim uspjehom u toj parnici. Što ako stečajni dužnik sa parnicom ne uspije, a jedino je osiguranje „uspjeh“ u njoj?

Troškovi parnice predstavljaju trošak stečajne mase kao „ostale obveze stečajne mase“ te će biti plaćeni iz državnog proračuna ukoliko stečajni dužnik za isto ne bude imao sredstva. Naime, riječ je o obvezama iz odredbe čl. 156. Stečajnog zakona.

Orehovec, Vinter, Kiš, Šimunović, odvjetničko društvo d.o.o.

Smičiklasova 18 / HR-10000 Zagreb / T: +385 1 244 2454 / F: +385 1 244 2455 / info@ovks.hr / www.ovks.hr

Upisano u Sudski registar Trgovačkog suda u Zagrebu pod MBS: 080802384 / OIB: 95898073413 / Temeljni kapital: 2.090.000,00 kn

IBAN: HR2923400091110533986, otvoren kod PBZ d.d., Zagreb / HR4323900011100933092, otvoren kod HPB d.d., Zagreb

Partneri: Tomislav Orehovec / Irena Vinter Gregorić / Krešimir Kiš / Martina Šimunović Lepoša

Upravo iz toga razloga predviđa se osiguranje sredstava za parnicu na način da se odredi primjereni objektivni iznos istih te da se traži od stečajnih dužnika da za potrebe nastavka parnice isti predujme. Svako drugačije postupanje predstavlja postupanje protivno Stečajnom zakonu te podliježe izravnoj osobnoj odgovornosti za naknadu štete. Svjestan je toga evidentno i sam stečajni upravitelj budući je u svojim ranijim podnescima izračunavao troškove koje smatra da treba predujmiti radi nastavka vođenja parnice, a sada odjednom smatra dostatnim troškove postupka osigurati uspjehom u parnici. Ako se i može argumentirati da ovaj stečajni postupak ide u smjeru namirenja tražbina stečajnih vjerovnika što bi mu trebao biti cilj, isto svakako ide isključivo na rizik i teret državnog proračuna te vjerovnika INA-INDUSTRIJA NAFTE d.d., Zagreb. Naime, Stečajni zakon odredbama čl. 157. propisuje kako slijedi:

*„(1) Tijekom cijeloga postupka **stečajni upravitelj dužan je voditi računa o tome da se iz stečajne mase osiguraju sredstva potrebna za namirenje predvidivih obveza stečajne mase**, a tijekom isplate pojedinih obveza stečajne mase **dužan je izdvojiti sredstva potrebna za namirenje takvih obveza za koje se osnovano može pretpostaviti da bi ih trebalo namiriti u budućnosti.**“*

Apsolutno je neprihvatljivo, protivno zakonskoj obvezi i smislu norme te u konačnici pravilima logike da se troškovi postupka osiguravaju uspjehom u parnici. Obveza osiguranja troškova postupka odnosi se upravo na obvezu da se osiguraju troškovi postupka u smislu osiguranja troškova kako u situaciji neuspjeha stečajnog dužnika u sporu u konačnici troškove istoga ne bi snosio državni proračun. Naime, stečajni dužnik, a kako proizlazi iz svih dosadašnjih izvješća i podataka nema nikakve imovine kojom bi osigurao bilo kakvo potraživanje prema njemu. Dakle, spor za koji nisu osigurana sredstva vodi isključivo i izravno na rizik državnog proračuna tj. poreznih obveznika te se na isto ovim putem skreće pozornost Sudu, ali i stečajnim vjerovnicima (i to osobito vjerovnicima Republika Hrvatska i Stečajna masa iza C.I.O. d.d., Osijek).

Ovakvo paušalno otklanjanje obveze osiguravanja troškova parničnog postupka kojega stečajni dužnik odlučuje voditi krajnje je neprihvatljivo te se predlaže Sudu da stečajnom upravitelju naloži postupanje u skladu sa odredbama Stečajnog zakona, tj. da mu se naloži da objektivno odredi primjereni iznos troškova koje je potrebno osigurati te da Sud vjerovnike pozove da iste predujme.

- II Nadalje, a budući su navodi stečajnog upravitelja u pogledu navedenog krajnje paušalni, predlaže se naložiti mu izričito da se očituje:
- Koje bi oglasne površine bile predmetom procjene prema predloženoj odluci (odnosno da dostavi popis tih površina),
 - Da li je prikupio ponude za procjenu vrijednosti oglasnih površina,
 - Ukoliko nije prikupio ponude za procjenu vrijednosti oglasnih površina, da se očituje na to koji je očekivani trošak procjene vrijednosti (s obzirom na to da se oglasne površine nalaze po čitavom teritoriju Republike Hrvatske te da je riječ o većem broju površina),
 - Ima li stečajni dužnik novčana sredstva za podmirenje troška utvrđenja vrijednosti oglasnih površina?

Tek po dostavi navedenih podataka stečajni vjerovnici se mogu valjano i informirano očitovati o postavljenim pitanjima, dok će se pokušajem rasprave o istome na skupštini vjerovnici ponovno dovesti u situaciju da na samoj skupštini doznaju nove činjenice i navode te iste ponovno ispituju na licu mjesta bez mogućnosti stvarne provjere.

III U svojem Izvješću stečajni upravitelj navodi da je sukladno Odluci Skupštine vjerovnika održane dana 14.10.2020. godine pokrenuo ovršni postupak protiv društva ARNO DUO d.o.o., Sesvete, te da je u tome postupku dana 31.03.2021. godine doneseno Rješenje o ovrsi. Moli se stečajnog upravitelja da dostavi navedene isprave na uvid stečajnim vjerovnicima te da skupštinu obavijesti o tome da li je predmetno Rješenje o ovrsi postalo pravomoćno i ovršno, kao i poduzetim radnjama u pogledu naplate temeljem te ovršne isprave ukoliko je ista postala postala pravomoćna i ovršna, odnosno o zastupanju u parničnom postupku ukoliko ista nije postala pravomoćna i ovršna.

IV U odnosu na dostavljeno Izvješće, za istaknuti je da isto ne sadrži precizno sve potrebne podatke te s obzirom na njegove zaključke nije jasno koje se odluke uopće donose na zakazanoj skupštini. Naime, na dnevni red stavljeno je glasovanje o Izvješću stečajnog upravitelja. Izvješće stečajnog upravitelja završava najavom radnji koje stečajni upravitelj namjerava poduzeti u narednom razdoblju, te su među tim radnjama i nastavljanje obavljanja djelatnosti te angažiranje vještaka i punomoćnika, a što predstavlja trošak stečajne mase. Pritom navedeno nije definirano.

S obzirom na formulaciju dnevnog reda s jedne strane te Izvješća stečajnog upravitelja s druge strane, nije jasno da li bi se usvajanjem Izvješća stečajnog upravitelja smatralo i da su donesene navedene odluke ili ne, odnosno da li je stečajnom upravitelju dana suglasnost za poduzimanje navedenih radnji. Stečajni vjerovnik moli Sud da se u danima prije održavanja Skupštine vjerovnika točno i bez dvojbe definira dnevni red Skupštine.

V Neovisno o svemu gore navedeno, stečajni vjerovnik podsjeća da je na skupštini vjerovnika održanoj dana 29. travnja 2021. godine predložio da se sa dnevni red sljedeće Skupštine stavi pitanje isplate naknade društvu INA – INDUSTRIJA NAFTE d.d., Zagreb, na ime korištenja oglasnih površina. Iz svih Izvješća i podataka koje je stečajni upravitelj dostavio tijekom ovoga stečajnog postupka nedvojbeno i nepobitno proizlazi da stečajni dužnik koristi oglasne površine koje se nalaze na nekretninama ovoga stečajnoga vjerovnika, a bez da za to plaća ikakvu naknadu.

S obzirom na to da stečajni dužnik očigledno nastavlja obavljati djelatnost, trebao bi u obzir uzeti i obveze koje iz toga proizlaze.

Kao što je razvidno i iz same Tužbe podnesene u postupku između stečajnog dužnika i stečajnog vjerovnika, stečajni dužnik predmetne je oglasne površine na korištenje dobio sklapanjem Ugovora sa stečajnim dužnikom, a kojim Ugovorom se obvezao stečajnom vjerovniku plaćati za isto naknadu. Međutim, stečajni dužnik niti za vrijeme trajanja ugovornog odnosa nije plaćao predmetnu naknadu te je u konačnici uputio stečajnog vjerovnika da ju sam naplati prisilnim putem. Naravno, stečajni vjerovnik nije uspio niti temeljem zadužnica kojima je raspolagao ništa naplatiti budući su računi stečajnog dužnika već bili u blokadi. Slijedom svega,

stečajni vjerovnik raskinuo je predmetni Ugovor 2013. godine. Od toga trenutka stečajni dužnik nalazi se u nepoštenom posjedu predmetnih oglasnih površina još od 2013. godine te, povrhu svih dotad neplaćenih potraživanja ni nakon 2013. godine nije počeo plaćati nikakvu naknadu na ime korištenja oglasnih površina. Kao i da i to nije dovoljno, nakon otvaranja stečajnog postupka stečajni dužnik i dalje ništa ne plaća.

Dakle, stečajni dužnik i dalje obavlja djelatnost, no čini to kao da je *perpetuum mobile* – zarađuje od toga da u zakup daje oglasne površine, a s druge strane ne plaća stečajnom vjerovniku nikakvu naknadu za to što na tim oglasnim površinama obavlja djelatnost. Da pojasnimo na plastičnijem primjeru: navedeno je pravno i gospodarski u postupnosti usporedivo sa time da najmoprimac ne plaća najam svojem najmodavcu, no istovremeno uredno stan daje u podnajam i na ime toga ubire naknadu za sebe. Najmodavac (INA – INDUSTRIJA NAFTE d.d.) tako ne dobiva ništa, a najmoprimac (EKO-MEDIA d.o.o. – u stečaju) istovremeno zarađuje iz tuđe imovine bez ikakvoga troška za sebe. Jasno je da to je neodrživo i da je to eventualno moglo trajati dok je dužnik bio insolventan jer nije imao imovine iz koje bi INA-INDUSTRIJA NAFTE d.d. to potraživanje uspješno naplatila, no potraživanja od dana otvaranja stečajnog postupka pa nadalje svakako predstavljaju čisti trošak stečajne mase te stečajni vjerovnik ovim putem upozorava i najavljuje da će pokrenuti odgovarajuće postupke protiv stečajnog dužnika kako bi svoje potraživanje po toj osnovi naplatio.

Naime, ako Sud i stečajni vjerovnici toleriraju da stečajni dužnik koristi tuđu imovinu u svoju korist, svakako se ne može isto očekivati i od vlasnika te imovine. Na navedeno je stečajni dužnik već upozoravao u ranijim podnescima i na ranijim skupštinama, no unatoč tome stečajni upravitelj nije podmirio niti jednu kunu naknade niti je isto uračunao u predvidive buduće troškove, iz čega proizlazi da niti u budućnosti nema namjeru plaćati naknadu za nešto što nesporno i nedvojbeno koristi (?!). Sve su to troškovi koji će u konačnici predstavljati trošak stečajne mase.

S obzirom na navedeno, stečajni vjerovnik podsjeća na svoj prijedlog da se na dnevni red uvrsti pitanje isplate naknade društvu INA-INDUSTRIJA NAFTE d.d. te da stečajni upravitelj prije održavanja skupštine o tome da svoje očitovanje. Naime, čitavo Izvješće i prijedlog daljnjeg postupanja stečajnog upravitelja upravo počiva na tome da će stečajni dužnik i dalje obavljati gospodarsku djelatnost, da će i dalje koristiti imovinu društva INA – INDUSTRIJA NAFTE d.d. te da će za isto i dalje plaćati 0,00 kn na razini dana, mjeseca, godine, desetljeća.

Isto gore navedeno pod točkom I. ovoga podneska u pogledu osiguravanja obveza stečajne mase u odnosu na troškove parničnog postupka odnosi se i na naknadu za korištenje oglasnih površina koju stečajni dužnik, nesporno, ne plaća čitavo ovo vrijeme.

VI Slijedom svega gore navedenog, kao i slijedom svih svojih navoda iz podnesaka koji su dosad dostavljeni Sudu, predlaže se:

- stečajnom upravitelju da nadopuni svoje izvješće te položi račun o tome koliko oglasnih površina posjeduje i koliko je naknadu za isto isplatio stečajnom vjerovniku (0,00 kn),
- stečajnom upravitelju da dostavi ostale gore navedene podatke,
- naslovnom Sudu da definira i razjasni predloženi dnevni red,
- naslovnom Sudu da, kako je ranije predloženo, na dnevni red uvrsti pitanje isplate naknade INI za korištenje oglasnih površina.

Ukoliko navedeno iz bilo kojega razloga nije moguće, predlaže se naslovnom Sudu da odredi novi termin skupštine vjerovnika kako ne bi došlo do toga da se glasuje temeljem nepotpunih podataka i o odlukama čiji sadržaj u konačnici neće biti jasan.

STEČAJNI VJEROVNIK:
po punomoći: